

Sygnatura akt IV Ka 689/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Elżbieta Marcinkowska SO Tomasz Wysocki
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Władysławy Kunickiej – Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2013 roku

sprawy **G. S.**

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 178 a § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 20 czerwca 2013 roku, sygnatura akt III K 241/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że karę łączną jak w punkcie IV jego dyspozycji obniża do 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, zaś jej wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza na okres próby lat 4 (czterech);

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 689/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 20 czerwca 2013 r. sygn. akt III K 241/13:

I. oskarżonego **G. S.** uznał za winnego, tego że w dniu 22 października 2012 r. w B. woj. (...), posiadał wbrew przepisom ustawy znaczną ilość środka psychotropowego w postaci amfetaminy w ilości 71,72 grama netto oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 0,25 grama netto tj. występku z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii za który na podstawie przepisu art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. w bliżej nieustalonym okresie od dnia 01 października 2012 r. do dnia 22 października 2012 r. w B. woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu udzielił pięciokrotnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej D. S. środek psychotropowy w postaci amfetaminy po 2 gramy za kwotę 50 zł każdy uzyskując łączną kwotę 250 złotych tj. występku z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn ten na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. w dniu 20 października 2012 r. w B. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości alkoholu 1,44 ‰ w wydychanym powietrzu, kierował rowerem na drodze publicznej tj. występku z art. 178 a § 2 kk i za czyn ten na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I-III wyroku i wymierzył oskarżonemu G. S. karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie oskarżonego G. S. w dniach od 22.10.2012 r. do 31.01.2013 r.;

VI. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek poprzez zniszczenie środka odurzającego w postaci 0,21 grama marihuany oraz środka psychotropowego w postaci 71,72 grama amfetaminy ujawnionych w wykazie dowodów rzeczowych Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu pod poz. Drz 177/12, przechowywanych w Komendzie Miejskiej Policji w W.;

VII. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci plastikowego pudełka z naklejką, pudełka metalowego koloru srebrnego z napisem, wagi elektronicznej, rolki folii aluminiowej, rolki woreczków śniadaniowych oraz torebki foliowej ujawnionych w wykazie dowodów rzeczowych Prokuratury rejonowej w Wałbrzychu pod poz. Drz 177/12,

VIII. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 2 (dwóch) lat;

IX. zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, poniesione wydatki zaliczył na rachunek Skarbu państwa.

Z wyrokiem tym w części rozstrzygnięcia o karze nie pogodził się oskarżony.

W osobiście wywiedzionej apelacji oskarżony zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmiernie surowość orzeczenia o karze w zakresie przypisanych mu występku z art. 62 ust. 2 i z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, mającą wynikać z nieuwzględnienia postawy procesowej oskarżonego, tj. przyznania się do winy i nie utrudniania postępowania karnego.

W oparciu o tak stawiany zarzut apelujący domagał się zmiany wyroku przez obniżenie wymiaru kary i następnie jej warunkowego zawieszenia wykonania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się skuteczna.

Sprawstwo i zawinienie oskarżonego w zakresie obu czynów, objętych apelacją tj. z art. 62 ust. 2 i 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, nie może być w żaden sposób zakwestionowane, chociażby wobec faktu ujawnienia w posiadaniu oskarżonego marihuany i znacznej ilości amfetaminy (czyn I) oraz dokładnych wyjaśnień oskarżonego co do obu czynów, w których opisał ich okoliczności. Przepięstwa te są zagrożone karą pozbawienia wolności od 1-go roku do 10-ciu lat pozbawienia wolności, zaś oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego za znaczną i uwzględniając dotychczasową postawę oskarżonego (nie był karany sędownie, przyznał się do winy, wyraził skruchę), uznać należy wymierzone kary jednostkowe za współmierne do zawinienia i spełniające wymogi art. 53 § 1 i 2 kk.

Uszło jednak uwadze Sądu I instancji, iż wszystkie czyny oskarżonego zostały popełnione w bardzo krótkim okresie czasu tj. października 2012 r., a oskarżony w pełni zrozumiał ich naganność i jest gotów ponieść konsekwencje karne. W takich okolicznościach wymiar kary łącznej pozbawienia wolności (obejmujący także skazanie za czyn z art. 178 a § 2 kk) powinien być ukształtowany z zastosowaniem pełnej absorpcji kar tj. w wymiarze 2-ch lat pozbawienia wolności. Przyznanie się oskarżonego do winy, złożenie obszernych wyjaśnień, wyrażenie skruchy oraz dotychczasowa niekaralność sądowa oskarżonego to wystarczające podstawy faktyczne dla zastosowania wobec oskarżonego probacji w trybie art. 69 § 1 i 2 kk na okres próby lat 4-ch zakładając, że oskarżony pomimo nie wykonania kary, na drogę przestępstwa nie powróci. Taki wniosek wspiera także i to, że oskarżony w toku postępowania był tymczasowo aresztowany przez ponad 3 miesiące, zna więc rygory i uciążliwość kary izolacyjnej, co powinno go zmotywować do zaniechania łamania prawa w przyszłości.

Trudna sytuacja materialna oskarżonego i brak realnych perspektyw jej poprawy uzasadnia zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego (art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk).